

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 39.

Tiende Session.

27de Møde.

Onsdagen den 17de Novbr.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Det er ingen Undtagelse fra Barnepligtsloven, at en Officcer ikke kan udskrives til Soldat, det ligger i Sagens Natur; og maaget jeg ikke behøver at sige, at jeg nok skulde klare dette Spørgsmaal for mit Vedkommende, dersom Amtmændene skulde deeltage i dette Arbejde, saa vil jeg dog bemærke, at jeg vilde finde det fuldkommen principstridigt, at en Amtmand, der skal være høieste Instant til at afgjøre alle Sneeekastningspørgsmaal, selv skulde udføre Sneeekastning under Sognefogdens Bessledning. Det kunde slet ikke admitteres, om han ogsaa vilde gjøre det. De kunne sige, at han kan stille for sig; men jeg skal dertil bemærke, at det er ganske vist en Ret, der er forbeholdt Enhver, men fra det Dieblis af, at det er stillet som en personlig Forpligtelse at udføre Arbejdet, saa lader det sig ikke gjøre at kalde Nogen til at udføre et personligt Arbejde, hvem man, naar han mødte, maatte bede om at gaae sin Veigien. De, der ved selve Sneeekastningsarbejdet fungerer som Generaler, Majorer osv., kunne ikke fungerer som Combattanter og Trainkudste, det ligger i Sagens Natur. De eneste Undtagelser ere, foruden disse, Geistlige, Skolelærere, Militaire og Lodser. Skolelærere og Lodser ere ogsaa fritagne efter den ningsældende Lovgivning, og jeg troer ogsaa, at det kan siges, at der paahviler dem en Forpligtelse til at være tilstede paa et ligesaa nødvendigt Sted som ved

Sneeekastning, og det er indlysende, at Loven har vundet ved, at der gives Fritagelse for en personlig Forpligtelse, som de Paagældende ikke kunne yde uden at forsømme andre Pligters Opfyldelse.

Hvad de Militaire angaaer, da troer jeg ikke, at de ere i den Grad domicillerede, at man kan være berettiget til at fordrø slige communale Arbejder af dem. Man tænke sig, at en Commando var henlagt i et Sogn for at holde det i Ase, og man tog Underofficererne fra den og satte dem til Sneeekastning. De ere som sagt efter deres hele Stilling ikke domicillerede i den Forstand, at man skulde kunne tilsiige dem til et sligt Arbejde. Med Hensyn til Geistlige vil jeg aldeles see bort fra min mulige personlige Anskuelse derom, men jeg troer næppe, at det vil stemme med Folkets Følelse og Opfattelse af deres Stilling, at Geistlige blevr anvendte til dette Arbejde. Derimod er det en Selvsølge, at Amtmænds og Geistliges vorne Sønner ligesaa vist som enhver Lehnsgreve, der ifølge sin Stilling har en begrundet Adkomst til at fritages, skulle møde eller lade møde. Jeg troer, at hvad Lighedsprincipet angaaer, vil der ikke kunne gøres nogen Indvending imod Majoritetens Forslag. Det eneste Brud paa Ligheden, der er gjort, er, at Huusmænd faae Betaling for det, som alle Andre skulle gjøre gratis. Forøvrigt anseer jeg heller ikke Sagen af den Bessaffenhed, at der her er særlig Opfordring til at anvende Lighedsprincipet i sine alleryderste Consequenter. Det er heller ikke mig, der har reist Spørgsmaalet med Hensyn til Ligheden, jeg har kun paavist, hvorledes paa det fuldstændigste Lighed vilde kunne opnaaes, men netop fordi Lige